

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Desert, prova i conversió

Hem començat una nova Quaresma, una nova oportunitat per a reflexionar sobre la nostra vida, especialment sobre la nostra relació amb Déu i amb els altres. Es tracta d'un temps propici per a renovar la vida de fe i per a seguir endavant en el camí de conversió personal, pastoral i social. L'Evangelí d'avui presenta Jesús al desert, un lloc de silenci, d'austeritat; un lloc on l'ésser humà es troba més mancat de recolzaments materials i resulta més fàcil apuntar a allò essencial considerant les preguntes fonamentals de l'existència; en definitiva, on és més fàcil l'encontre amb Déu. El desert és també el lloc de la soledat i de la prova. Jesús va al desert i serà temptat amb la intenció que s'aparti del camí indicat pel Pare per a seguir altres viarans més còmodes.

La Quaresma és un temps oportú per a revisar la pròpia vida i comprovar la situació de la nostra escala de valors i el lloc que hi ocupa Déu. Reflexionar sobre les temptacions que Jesús suporta i venç en el desert és una invitació a superar les temptacions que ens assetgen en el camí. I és que l'objectiu de tota temptació és apartar Déu del centre de la vida, és organitzar el món sense Déu, o considerant-lo com quelcom irrelevant, és que ens fixem exclusivament en les realitats pràctiques i materials. La temptació se'ns presenta sovint sota una aparença ètica, és a dir, no convidant directament a fer el mal, sinó més aviat anar abandonant allò que és intangible per a centrar-nos en allò que és real de veritat, en definitiva, en el poder, la glòria i el pa material. Davant d'aquestes realitats tan constatables, les coses de Déu semblen certament més difoses, com quelcom secundari del que es pot anar prescindint (cf. Benet XVI, *Jesús de Nazaret*, pp. 37-55).

Convertir-se significa aleshores posar Déu al centre de la vida, seguir Jesús de manera que l'Evangelí sigui la guia concreta, no

aprofitar-se de la religió; significa reconèixer que som criatures, que depenem de Déu. I això té com a conseqüència que els nostres criteris s'han d'il·luminar des de la Paraula de Déu. Viure com a cristians no és fàcil, encara que formem part d'una societat que té arrels cristianes i segurament hàgim estat formats en una família o en una escola cristiana. Cal reafirmar l'opció vital de ser cristià enmig d'una cultura secularitzada i de la crítica de molts dels nostres contemporanis; és necessari renovar i alimentar cada dia la nostra fe, perquè ens toca viure a contracorrent.

Hem de mantenir-nos fermes en la defensa d'opcions que molts consideren superades

en temes relacionats amb la família, la vida, la llibertat d'educació o el bé comú en totes les seves formes. La temptació d'amagar la pròpia fe per a no entrar en possibles conflictes està sempre present. El temps de Quaresma és temps d'exercici, de conversió, de fer reviuire la fe.

L'Església ens aconsella la pregària, el sacrifici i compartir. Ens cal oració, silenci i desert. «Cal passar pel desert i viure-hi per a rebre la gràcia de Déu; és allí on ens buidem, on llencem de nosaltres tot el que no és Déu (...). És un temps de gràcia, un període pel qual ha de passar necessàriament l'ànima que vol produir fruits» (Beat Carles de Foucauld).

ENTREVISTA

La llibertat religiosa i el dret

DAVID COLOMER BEA

El valencià David Colomer ha obtingut enguany l'ajut a la formació que concedeix la Fundació Joan Maragall a joves interessats a treballar en el camp del diàleg entre la fe i qualsevol dels àmbits de la cultura. El seu projecte, «La llibertat religiosa com a bé jurídic protegit», pretén analitzar aquest dret fonamental des del punt de vista del dret penal.

En què consisteix el projecte?

Les creences més profundes dels ciutadans han de ser respectades en la mesura en què formen part de la identitat de cada persona. Els delictes contra la llibertat religiosa castiguen aquelles condicions que atempten més greument contra les conviccions religioses i les seves manifestacions. L'objectiu és comparar les diverses regulacions existents sobre la matèria per veure quina és la que millor s'adequa a la realitat actual.

Quins models de religiositat en l'espai públic analitzaràs?

La regulació dels delictes contra la llibertat religiosa guarda relació amb la concepció que cada país manté del fet religiós i el seu paper en l'esfera pública. Estudiaré els dos models que tenen una major influència a Occident: el francès —de laïcitat estricta— i el quebequès —de laïcitat oberta. Mentre que en el francès s'imposa la idea de ciutadania enfront de la idea de comunitat religiosa, el quebequès tracta d'acomodar les normes de la majoria a les particularitats religioses i culturals de les minories.

A quina conclusió preveus arribar?

M'agradaria poder assolir dos objectius: tractar de definir el contingut de la llibertat religiosa com a bé jurídic susceptible de protecció penal i intentar perfilar les característiques generals d'un model de regulació dels delictes contra la llibertat religiosa adient per a aquelles societats —com la nostra— caracteritzades pel pluralisme religiós i el respecte als drets humans.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Il·lusió, entusiasme, esperança... educació

El centre d'esplai, nascut a redós d'una parròquia d'una població propera a la gran ciutat, celebra el cinquantesari de l'inici de les seves activitats. Aquells joves monitors del començament s'apropen —potser alguns ja els han superat— als setanta anys. La seva tasca ha tingut continuïtat. Monitors i monitores d'altres generacions s'hi han anat afegint i han donat continuïtat a l'acció educativa en el lleure. L'aniversari ha estat motiu de festa, de trobada, també de retrobament, de revivir moments, de revifar actituds, de fer presents persones que ens han ajudat a ser, de pregàries d'acció de gràcies i de record pels que ja no hi són entre nosaltres.

L'entorn social fundacional era gris, molt gris, sense les llibertats més elementals ni respecte als drets fonamentals de les persones, sense democràcia, sovint amb por. Els joves promotors d'aquelles iniciatives no es van tancar en la seva realitat estricta; coincidiren en la necessitat de coordinació per fer millor la feina, per oferir formació i així dotar les diverses activitats de més qualitat educativa, d'assegurar ajuda material i econòmica als més necessitats, d'estudiar les qüestions legals i jurídiques que afectaven aquest espai educatiu...

L'Església oferí el marc institucional que va afavorir l'arrelament i el desenvolupament de diverses activitats d'educació en el lleure. Per a molts d'aquells joves monitors, ser-ho era ocasió de vivència del seu compromís cristià i possibilitat de testimoniar-lo. Sense aquesta incipient coordinació i aquest suport institucional difícilment haurien reeixit unes iniciatives carregades de joventut, d'il·lusió, d'entusiasme i d'esperança combativa i, menys encara, hauria esdevingut un moviment d'educació en el lleure qualificat, reconegut i arrelat arreu del país.

Fa un parell de diumenges van cloure les celebracions del cinquantesari esmentat. Es van aplegar les promocions de monitors que han assegurat el pas del temps, pares i infants d'ara i de fa anys. Cercavila des de les dues parròquies de la població i trobada a l'Ajuntament per escoltar els parlaments i participar en l'acte festiu. Hi van abocar entusiasme els antics i actuals monitors, els pares i infants de les diverses èpoques... «Contempleu ara el que ha fet amb vosaltres i proclameu amb força el vostre agraïment» (Tb 13,7). Motiu d'una gran acció de gràcies a Déu nostre Senyor!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Más autocrítica personal

Diógenes Laercio cuenta que un gran maestro de todas las ciencias —humanas y divinas— preguntó a Tales de Mileto, uno de los siete sabios de Grecia (630 a.C.):

—«¿Qué es lo **más difícil**?». Tales, respondió:

—«Nada hay **tan difícil** como **conocerse a sí mismo**.»

—«Y lo **más fácil**?» Dijo:

—«Dar **consejos a los demás**. ¡Facilísimo!

—«Y ¿lo **más placentero**?, lo que **da más gusto**...». Contestó:

—«¡El **éxito**! Ciega. Impide ver la **realidad** en la que **vives**.»

A la pregunta: «¿Qué es lo **divino**?»

El sabio de Mileto expuso de una manera perfecta:

—«Lo **divino** es lo que **pertenece a Dios**. **Divino** es lo que **no tiene principio ni fin**. «**Todo** lo demás **nace, crece y fenece**.»

San Agustín seguro que conocía las palabras de Tales de Mileto.

Lo resumió, lo compendió en la frase tan profunda y evangélica, base para toda **perfección** y **espiritualidad cristiana** y de toda **autocrítica verdadera**, que uno no busque su **propio yo**.

—«**Noverim me**» = «**Que me conozca a mí**.»

—«**Et noverim Te**» = «Y que **te conozca a Ti**.»

El papa Francisco lo está pidiendo un día sí y otro también:

—«**Todos debemos hacernos más autocrítica personal**.»

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Lv 19,1-2. 11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ † Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

DIUMENGE I DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem». La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal». La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obririen a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Espectura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Espectura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopieguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Espectura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Espectura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

Lectura del libro del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos de comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado. / Contra ti, contra ti solo pecué, / cometí la maldad en tu presencia. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron...

Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".»

De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.

Temptació de mediocritat

P. JAUME SIDERA, claretià

Avui el protagonista sembla ser el diable: temptant Adam al Paradís i introduint el pecat i la mort en el món. Del diable, en dirà Jesús que és assassí de mena, mentider i pare de la mentida... I ara que veu Jesús en hores baixes, mort de fam i de set, l'escomet amb mitges veritats. ¿Fill de Déu el suara fuster de Natzaret? Si no és fill de Déu, —raona el diable— no cal patir-hi. Aviat li veuran la llauna... Però si ho és... doncs que ho sigui, però no pas com el Pare Déu vol, sinó com la gent voldria que fos. Li fa tres recomanacions:

1. Converteix les pedres en pa... Aprofita't del teu poder messiànic.
2. Cerca el triomf fàcil i espectacular. Tira't daltabaix del temple... I tothom quedarà corprès veient com els àngels t'alliberen de la patxada mortal...
3. Ras i curt: pacta amb mi, reparatim-nos el món... Tot serà teu si et prosternes davant meu i m'adores...

Jo també seré sotmès a prova... Si no sóc cristià el diable passarà de llarg. Però si ho sóc, maldarà perquè ho sigui no pel camí de Jesús sinó pel camí fressat de tothom: la mediocritat. I sovint se'n surt.

En aquesta Quaresma miraré d'apuntar molt amunt. El Pare vetlla per mi, com vetllà pel Fill en el desert: i els àngels el servien, diu l'Evangelí, que és una manera de dir que Déu vetllava amorosament pel Fill dins la solitud del desert i a tot el llarg de la seva vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 4, a les 21 h. Trobada d'agents de Pastoral de l'Arxiprestat de Terrassa.

Aquest diumenge 5, a les 17 h. Missa de la Romeria dels Arxiprestats de Sabadell a Montserrat.

Dilluns 6, a les 11 h. Recés de preveres i diaques al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dijous 9, a les 11 h. Col·legi de Consultors. **A les 18.30 h.** Missa a Valldoix amb les Missioneres dels Sagrats Cors de Jesús i de Maria, amb motiu de l'aniversari de la mort de sor Maria Raïfela del Sagrat Cor, fundadora.

Diumenge 12, a les 12 h. Missa en el 25è aniversari de la *Hermandad de Nuestra Señora del Rocío* de Sabadell, a la parròquia de Sant Francesc d'Assís.

rector espiritual del Seminari de Madrid. El Sr. Bisbe auxiliar i rector del Seminari els visità.

Càritas a les xarxes socials.

Càritas Diocesana de Terrassa s'estrena a les xarxes socials. La podeu trobar a Facebook en el perfil <https://www.facebook.com/caritasdiocesananaterrassa> i al Twitter <https://twitter.com/caritasdtr>

Notícies

Exercicis espirituals dels seminaristes. Del 29 de gener al 4 de febrer, un grup de seminaristes de la Diòcesi de Terrassa varen practicar els Exercicis espirituals a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat de Caldes de Montbui. Dirigí la tanda D. Miguel Ángel Arribas, di-

Agenda

Concert. El *Via Crucis* de Franz Liszt, a càrrec del Cor Tessàlia de Barcelona. Aquest diumenge 5 de març, a les 18 h, a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Pregària de Taizé. A la parròquia de Sant Pere d'Octavià (Monestir) de Sant Cugat del Vallès, divendres 10 a les 21 h.

Cinema espiritual. Sessió infantil. *Atrapa la bandera.* Dissabte 11, a les 10 h, al Cinema Catalunya (Terrassa). Després, visita a les esglésies de Sant Pere de Terrassa. Inscripcions a seglarterrassa@gmail.com fins al dia 8 de març.

Recés per a dones. Dissabte 11 de març. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat. Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559.

Exercicis espirituals per a preveres. Del diumenge 19 (vespre) fins al divendres 24 (dinar). Dirigits pel P. Germán Arana SJ. Lloc: Casa de la Mare de Déu de Montserrat. Caldes de Montbui. Inscripcions: Secretaria General del Bisbat (tel. 937 337 120).

Dominica Laetare. La Schola Cantorum organitza la celebració de la *Dominica Laetare* amb cants en gregorià. Celebrant: Mn. Armand Puig, rector de l'A-

teneu Universitari Sant Pacià de Barcelona. Diumenge 26 de març, a les 11 h. Lloc: Parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Publicacions

Josep Guardiet capellà i màrtir,

de Pilar Adín, col·lecció Sants i Santes 248, Centre de Pastoral Litúrgica, Barcelona 2017. Llibret de 28 pàgines explicant la vida i el martiri del beat Josep Guardiet, rector de la parròquia de Sant Pere de Rubí.

En la pau de Crist

Mn. Ignasi Armengou Sañas, prevere de Barcelona. Morí a la Casa Sacerdotal Sant Josep Oriol de Barcelona el dia 26 de gener a l'edat de 94 anys. Va ser vicari de la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa (1949-1950).

REMAD MAR ADENTRO

Desierto, prueba y conversión

Hemos comenzado una nueva Cuaresma, una nueva oportunidad para reflexionar sobre nuestra vida, especialmente sobre nuestra relación con Dios y con los demás. Un tiempo propicio para renovar la vida de fe y para seguir adelante en el camino de conversión personal, pastoral y social. El Evangelio de hoy presenta a Jesús en el desierto, lugar del silencio, de la austeridad; donde el ser humano está más carente de apoyos materiales y resulta más fácil apuntar a lo esencial considerando las preguntas fundamentales de la existencia; en definitiva, donde es más fácil el encuentro con Dios. El desierto es también el lugar de la soledad y de la prueba. Jesús va al desierto y será tentado

con la intención de que se aparte del camino indicado por el Padre para seguir otros senderos más cómodos.

La Cuaresma es un tiempo oportuno para revisar la propia vida y comprobar la situación de nuestra escala de valores y el lugar que Dios ocupa en ella. Reflexionar sobre las tentaciones que Jesús soporta y vence en el desierto es una invitación a superar las tentaciones que nos acechan en el camino. El objetivo de toda tentación es apartar a Dios del centro de la vida, es organizar el mundo sin Dios, o considerándolo como algo irrelevante, es que nos fijemos únicamente en las realidades más prácticas y materiales. La tentación se nos

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

presenta a menudo bajo apariencia ética, es decir, no invitando directamente a hacer el mal, sino más bien a ir abandonando lo intangible para centrarnos en lo que de verdad es real, lo que se puede palpar materialmente, en definitiva, en el poder, la gloria y el pan material. Ante estas realidades tan constatables, las cosas de Dios parecen ciertamente más difusas, como algo secundario de lo que se puede ir prescindiendo (cf. Benedicto XVI, *Jesús de Nazaret*, pp. 37-55).

Convertirse significa entonces poner a Dios en el centro de la vida, seguir a Jesús de manera que el Evangelio sea la guía concreta, no utilizar la religión en provecho propio; significa reconocer que somos creaturas, que dependemos de Dios. Y esto tiene como consecuencia que nuestros criterios de actuación se han de iluminar desde la Palabra de Dios. Vivir como cristianos no es fácil, aunque formemos parte de una sociedad cuyas raíces son cristianas y segu-

ramente hayamos sido formados en una familia o en una escuela cristiana. Es preciso reafirmar la opción vital de ser cristiano en medio de una cultura secularizada y del juicio crítico de muchos de nuestros contemporáneos; es necesario renovar y alimentar cada día nuestra fe, porque nos toca vivir a contracorriente.

Será preciso mantenerse firmes en la defensa de opciones que muchos consideran superadas en temas relativos a la familia y a la vida, a la libertad de educación, o al bien común en todas sus formas. La tentación de esconder la propia fe para no entrar en posibles conflictos estará siempre presente. El tiempo de Cuaresma es tiempo de ejercicio, de conversión, de reavivar la fe. La oración, el sacrificio y el compartir es lo que la Iglesia nos aconseja. Necesitamos oración, silencio y desierto. «Es necesario pasar por el desierto y vivir en él para recibir la gracia de Dios; allí es donde nos vaciamos, donde arrojamos de nosotros todo cuanto no es Dios (...). Es un tiempo de gracia, un período por el cual necesariamente ha de pasar el alma que quiere producir frutos» (Beato Charles de Foucauld).